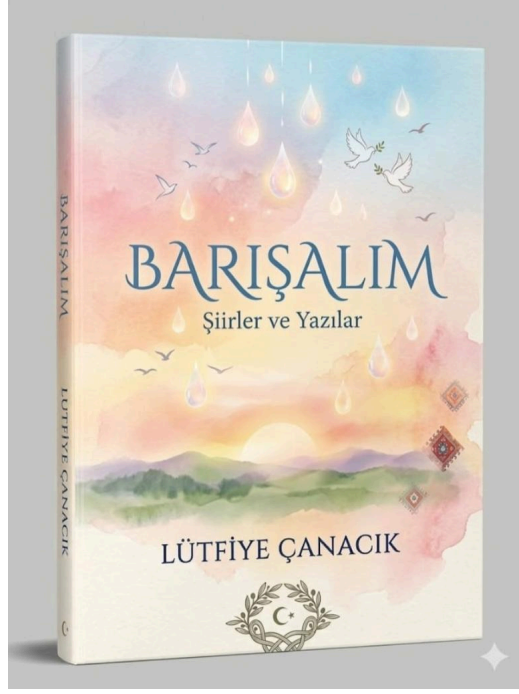

Barışın Yüzü Gülsün

— Lütfiye Çanacık · 02 Mart 2026

Öyle mahcubuz ki sana,
Bir türlü güldüremedik seni şu dünyada.
Kendime, en başa dönüp
Yeniden bir söz verdim;
Asmayacağım suratımı sana,
Tebessüm koyacağım dudaklarımın kenarına.
Bu görev zor olsa da,
Bilirsin ki zoru severim;
Seni güldürmek için,
Çin'de de olsa bulur getiririm.

Bak Barış, seninle biraz hasbihal edelim;
Neden gelmiyorsun hiç yanımıza?
Neden uzak duruyorsun bize?
Biz ne yaptık sana?

Barışın cevabı şöyle:
"Beni Çin'de aramana gerek yok,
Ben aslında hep kapının eşiğindeyim.

Ama siz içeride o kadar çok bağıyorsunuz ki,
Tıklattığımda sesimi duymuyorsunuz.
Beni getirmek için uzaklara gitmene değil,
İçindeki o 'öteki' korkusunu göndermene ihtiyacım var."

Barış içini dökmeye devam eder...
"Bana ne mi yaptınız?
Beni sadece savaş bittiğinde hatırlanan
Bir kelimeye hapsettiniz.
Beni bir bayrağın, bir ideolojinin ya da
Bir sınırın içine sığdırmaya çalıştınız."

Ve Barış, küçük bir çocuğun masumiyetine bürünür:
"Oysa ben sadece çocukların kaygısızca uyuduğu o uykudayım,
Bir ekmeğin hakça bölündüğü o sofradayım.
Dudaklarına koyacağın o tebessüm var ya,
İşte o benim için en büyük davetiyedir.
Çünkü sen gülersen, bir başkası güler,
Bir başkası daha güler...
Ve biz çoğaldıkça dünya,
Benden artık utanmaz hale gelir."

Anladım ki Barış, sen bir misafir değilmişsin,
Sen, bizim inşa etmemiz gereken bir evmişsin.

Şimdi sözüm söz;
Önce kalbimdeki telleri onaracağım,
Sonra senin gülüşün için dünyayı bahar kılacağım.

Ve senden; topraklarım, sularım kana bulansa da korkmayacağım!
Her karanlık gecenin şafağa gebe olduğunu bilip, dünyayı aydınlatacağım.
İçimde vesvese yaptığım korkunun soğuk nefesini,
Barışa engel olacak her düşüncüyü söküp atacağım;
Yerine rengarenk umutlarımı koyacağım.
Barış, seni bu yangınların tam ortasında, çiçek gibi açtıracam!

Yorulmayacağım kapını çalmaktan,
Yorulmayacağım nefretin duvarlarını birer birer yıkmaktan.

Ve o gün geldiđinde Barış;
Sadece ellerimiz değil,
Sana baktığımız o gökyüzü de gülecek.
Biz mahcubiyetimizi toprađa gömeceđiz,
Sen ise sonsuz bir bahar gibi,
Dudaklarımızda yeniden can bulacaksın.

ieklerle seni saracađım,
Barış, Barış diye haykırıp
Tüm dünyaya bulaştıracağım!